Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостьахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 32. | Нинѣ: Завтра: | гр. к. Василія см. Молетія еп. | рим. к. Лазаря Сиґфрида | Второкъ 11 (23) лютого 1892. | Всходъ сонця 6 г. 55 м.; заходъ 5 г. 32 м. Баром. 761; термом. + 5·3° — 2·2°. | Рôкъ II.

Реформа податкôвъ.

На засѣданю Палаты пословъ зъ дня 19 с. м. предложивъ міністеръ фінансôвъ, дръ Штайнбахъ, проектъ закона о реформѣ податкôвъ. Проектъ сей мае титулъ: „Законъ.... о безпосередныхъ податкахъ особовыхъ“ и обнимае 316 параґрафôвъ. Законъ сей зносить дотеперѣшный податокъ зарôбковый и доходовый а заводить натомѣсть управильненый податокъ зарôбковый, податокъ вôдъ сталои платнѣ и податокъ особово-доходовый. Головною цѣлею сего закона есть, щобы тягаръ податковый, незмѣненый въ цѣлôмъ своѣмъ вымѣрѣ, розложити справедливѣйше и рôвномѣрнѣйше на всѣхъ, такъ, щобы тй, що доси не платили нѣякихъ податкôвъ, мусѣли такожь платити, а тй, що доси були обтяженй податками, люде економічно слабшй и незаможнй, щобы мали полекшу въ податкахъ. Дальшою цѣлею закона есть, щобы податники самй брали участь въ оподаткованю, черезъ що могла бы настати середъ населеня честнôсть податкова.

Въ першихъ двохъ рокахъ дадуть новй податки державѣ такій самъ доходъ, що и теперь, но осягнена надвышка буде ужита на опустъ въ податкахъ: ґрунтовôмъ, домовôмъ и зарôбковôмъ (зъ выимкою товариствъ акційныхъ и промыслу вандрôвного) По двохъ рокахъ наступить рѣшуче обниженє тыхъ податкôвъ. Податокъ зарôбковый буде иншій для товариствъ акційныхъ, а иншій для прочихъ оподаткованыхъ. Товариства зарôбковй и господарскй будуть користати зъ дотеперѣшныхъ пôльгъ. Решта податку зарôбкового буде сконтінґентована на пôдставѣ дотеперѣшныхъ доходôвъ зъ пôдвысшенемъ вôдповѣдаючимъ щорôчному зростови доходôвъ. Въ опустахъ податковыхъ въ першихъ двохъ рокахъ буде брати участь такожь податокъ зарôбковый въ высотѣ 20 процентъ. Контінґентъ буде роздѣленый на повѣты податковй пôсля нинѣшного вôдношеня. Комісія контінґентова буде однакожь могла змѣнити контінґенты. Та комісія буде складати ся зъ трохъ членôвъ Палаты пословъ, зъ трохъ членôвъ Палаты панôвъ и зъ репрезентантôвъ Міністра фінансôвъ.

Вымѣръ податкôвъ буде переводити комісія, зложена въ половинѣ зъ представителѣвъ оподаткованыхъ, въ однôй четвертôй зъ представителѣвъ палатъ торговельныхъ и въ однôй четвертôй зъ членôвъ, именованыхъ Міністромъ фінансôвъ. Вымѣръ буде вôдбувати ся на пôдставѣ тарифы зарôбковои, обнимаючои 133 позицій. Кожда позиція тарифова мае найменшу и найбôльшу суму податкову. Позиціѣ для найнизшихъ клясъ промыслу выносять: у Вѣдни вôдъ 3 до 5 зр.; въ мѣстахъ, що мають бôльше якъ 10.000 жителѣвъ вôдъ 2 зр. 40 кр. до 4 зр.; въ мѣсцевостяхъ, що мають 1.000 до 10.000 жителѣвъ, вôдъ 1 зр. 80 кр. до 3 зр; наконецъ въ мѣсцевостяхъ, що мають менше якъ 1.000 жителѣвъ, вôдъ 1 зр. 50 кр. до 2 зр. 50 кр. По двохъ рокахъ, коли практичнôсть сего оподаткованя буде вже можна оцѣнити, наступить ревізія тарифы. Для забезпеченя менше заможныхъ людей вôдъ великого тягару податкового подбано въ законѣ почасти тымъ, що найменшій податокъ, означеный въ тарифѣ, може бути ще зниженый, по части же тымъ, що въ многихъ выпадкахъ може настати увôльненє вôдъ податку зарôбкового. Особливо же сказано въ §. 5 закона, що бѣдныхъ ремѣсникôвъ, котрй выконують свое ремѣсло безъ помôчникôвъ, або лишь зъ однымъ помôчникомъ, може комісія податкова не зачисляти до платячихъ податки.

Податокъ вôдъ платнѣ есть вымѣреный въ той спосôбъ, що разомъ зъ податкомъ особово-доходовымъ рôвнае ся бôльше-менше нинѣшному податкови доходовому другои клясы. Вымѣръ податку вôдъ платнѣ показуе слѣдуюча табеля:

1.	вôдъ платнѣ ажь до включ.		2.000 зр.	—	1 прц.
2.	„ бôльше якъ	2.000 ажь до	2 400 „	—	1·5 „
3.	„ „ „	2.400 „	3 300 „	—	2 „
4.	„ „ „	3.300 „	4.200 „	—	2·5 „
5.	„ „ „	4.200 „	5.000 „	—	3 „
6.	„ „ „	5.000 „	6.000 „	—	4 „
7.	„ „ „	6.000 „	7.500 „	—	5 „
8.	„ „ „	7.500 „	9.000 „	—	6 „
9.	„ „ „	9.000 „	10.000 „	—	7 „
10.	„ „ „	10.000 „	12.000 „	—	8 „
11.	„ „ „	12.000 „	14.000 „	—	9 „
12.	„ „ „	14.000			10 „

Всѣ доходы, що не пôдпадають безпосередно пôдъ податокъ грунтовый, зарôбковый або податокъ вôдъ платнѣ, будуть пôдпадати пôдъ податокъ рентовый. Вôдсотки вôдъ облігацій державныхъ вôдтакъ вôдсотки и ренты, котрй спеціяльнымъ закономъ увôльненй вôдъ податкôвъ, позôстануть и дальше вôльнй вôдъ оплаты; такъ само такожь и вкладки въ касахъ ощадности ажь до сумы 525 зр.

Податокъ рентовый для облігацій державныхъ и публичныхъ облігацій торговельныхъ выносить 10 проц., для иншихъ 2 проц. Стяганє податку буде вôдбувати ся по части черезъ потрученє вôдповѣдной сумы въ касахъ державныхъ и краевыхъ, по части же на пôдставѣ фасій.

Стара церква.

Образокъ.

На горбку середъ села стояла старенька церква. Кôлька величезныхъ ясенѣвъ росли довкола неи та майже вкрывали ѣѣ своими широкими гилями. Одна галузь заглядала у вôкно церквы, друга пôдчасъ вѣтру хитала хрестомъ на малôй бани, третя вкрывшись буйнымъ листємъ не давала нѣ однôй каплинѣ дощу спасти на почорнѣлый, мохомъ порослый дахъ, котрый широкою крысанею вкрывавъ домикъ Божій, збудованый въ видѣ хреста.

Грубй яворовй дылѣ стѣнъ держались ще крѣпко. Ударенй звенѣли мовъ скло. Вже перестояли вѣки, але могли ще перетревати неодно поколѣнє. Тôлькожь церкву сю будували дуже давно, якъ громада була ще мала, а теперь уже громада зросла, велика; нѣякъ не можуть побожнй христіяне змѣститись у церковци. Якъ увôйде сто люда, то въ нѣй уже анѣ рушитись, а прочй стоять на дворѣ пôдъ широкимъ дахомъ попôдъ стѣнами, на котрыхъ висѣли не дуже дотепно мальованй образы якогось богомаза.

Кôльканацять лѣтъ тому назадъ записавъ оденъ господарь кôлька сотокъ па будову новои церквы. Гадка его приплалась. Зачала громада складати помалу грошѣ — и ось уже зложила стôлько, що може ставити нову церкву, муровану и бôльшу вôдъ давнои

Вже звезли камѣнє, вже звезли цеглы и дерево. Мѣсце на нову церкву выбрали о кôльканайцять крокôвъ вôдъ старои, просторе, выгôдне. А тамъ, де стояла стара церква, мала пôсля пляну станути дзвôнниця.

Такъ ото ростуть муры зъ землѣ щоразъ высше и высше. Мулярѣ стоять на руштованю, кладуть цеглу на цеглу. Тамъ вапно гасять, тамъ камѣнє и дылй обтѣсують, носять пѣсокъ та цеглы. Ростуть муры, вже стару церковцю переходять.

А она стоить помѣжь ясенями сумна, почорнѣла и трохи похиленя на бôкъ. Тôлько сотокъ лѣтъ перестояла, а й она мусыть уступити мѣсця другôй, новôй церквѣ. На поколеныхъ одвѣркахъ грубо вырѣзанй числа, коли она збудована. Нѣхто й не зважавъ на тй числа, ажь разъ старенькій паламарь, приглянувшись имъ, сказавъ громадѣ, що церква стоить звышь триста лѣтъ. Такъ и есть, бо и на дзвонѣ, що находить ся на низькôй дзвôнници, написано, коли его вылито. Такожь тому триста лѣтъ. А дзвôнъ той такій милозвучный. По росѣ въ лѣтѣ голосъ его иде далеко-далеко, ажь у другôмъ селѣ чують. А якъ и перестанешь дзвонити, то вôнъ ще гудить собѣ довго-довго, поки не затихне. Бувало на великдень, якъ зачнуть дзвонити у всѣ дзвоны вôдъ рана до ночи, то иншй ажь разять, а вôнъ нѣчого, хочь и цѣлый день его слухай — такій малый и здоровый мавъ голосъ. Старôсть не пошкодила ему нѣчого. Громада була бы не дала его за нѣякй грошѣ. Отожь и вôнъ уже такій старый, якъ церковця, — обое въ однôмъ роцѣ повстали.

Обое пережили не одну лиху хвилю зъ громадою и служили ѣй. Ще якъ Татаре и Турки на нашй села нападали, то и сего села не оминали. Вартôвники при церквѣ, побачивши далоко за селомъ запалену смолу на могилѣ, знали, що то сторожа заповѣдае нападъ бісурманôвъ и били въ дзвôнъ. Вôнъ будивъ усѣхъ своимъ грôмкимъ голосомъ, скликавъ разомъ и зъ дзвôнницѣ своеи дививъ ся, якъ громада боронилась. А коли бачивъ, що богато въ полонъ пôшло, а ще бôльше погинуло, то звенѣвъ по нихъ такъ сумно, що ажь серце краялось. И якъ у него такъ голосъ змѣнявъ ся? На великдень то гудѣвъ весело, якъ люде на весѣлю, а на похоронахъ вôдъ него ажь сумъ збиравъ. Треба було лише або причепити шнуръ до серця, або вôдчепити и гойдати дзвôнъ — такъ вôнъ уже й инакше спѣвавъ. А у великй бурѣ — то вôнъ собѣ самъ гудѣвъ-гудѣвъ, якъ бы бувъ невдоволеный зъ чого.

Податокъ особово-доходовый буде мусѣвъ платити кождый оподаткованый зъ загального доходу по вôдтрученю процентôвъ вôдъ довгôвъ. При оподаткованю буде увзглядняти ся число членôвъ родины. Найменша сума на удержане, вôдъ котрои не буде ся платити податокъ есть 600 зр. При доходахъ меншихъ якъ 2000 зр. потручуе ся 25 зр. вôдъ кождои дитины, коли по бôльшихъ мѣстахъ число дѣтей есть бôльше якъ двое а по меншихъ мѣстахъ бôльше якъ четверо. Оцѣнене доходу буде переводити комісія оцѣнкова, выбрана по половинѣ зъ оподаткованыхъ, по половинѣ именована міністромъ фінансôвъ; вôдъ еѣ ореченя буде можна вôдкликатись до комісій апеляційныхъ. Въ тыхъ выпадкахъ, въ котрыхъ тѣла автономічни на пôдставѣ законодавства краевого не будуть могли побирати додаткôвъ до податкôвъ особово-доходовыхъ, передасть ся 20 проц. доходу зъ того податку на цѣли краеви.

Скаля проґресивна для податку особово-доходового розпочинае ся оплатою 0·6 процентъ вôдъ маючихъ доходу понадъ 600 зр., доходить до 1 проц. при доходѣ 1000 зр., 2 проц. при доходѣ 3000 зр., 3 проц. при доходѣ 10 000 зр. а наконець на 4 проц. при доходѣ 100.000 зр. Тутъ подаемо важнѣйши позиціи тои скалѣ:

При доходѣ бôльшôмъ якъ 600 зр. ажь до 625 выносить податокъ 3 зр. 60 кр., вôдъ 625 до 650 — 4 зр.; 650 до 675 — 4.40 зр. 6·75 до 700 — 4·80 зр.; 700 до 750 — 5·40 зр.; 750 до 800 — 6 зр.; 800 до 850 — 6·80 зр. 850 до 900 — 7·60 зр.; 900 до 950 — 8·40 зр.; 950 до 1000 — 9·20 зр.; 1000 до 1.100 — 10 зр.; 1·500 до 1.600 — 20 зр.; 1.900 до 2000 — 30 зр. 2.800 до 3.000 — 55 зр.; 4.600 до 5.000 — 114 зр.; 10.000 до 11.000 — 319 зр.; 22.000 до 24.000 — 800 зр.

Правительство сподѣвае ся доходу зъ податку зарôбкового, вôдъ платнѣ и рентъ 110.000 зр. а зъ податку особово-доходового $11^{1}/_{2}$ міл. до 17,200.000 зр. Въ виду того буде можна ужити 10.400.000 до 16.100.000 зр. на опустъ другихъ податкôвъ а то: податокъ ґрунтовый буде зменшеный о $2^{3}/_{10}$ до $3^{1}/_{2}$ пр.; податокъ домово-чиншевый о $2^{7}/_{10}$ до $4^{1}/_{10}$ пр. а зарôбковый о $1^{9}/_{10}$ до $2^{9}/_{10}$ проц. Высота опусту буде означати ся черезъ репартицію въ двохъ першихъ рокахъ.

Сю нову реформу податкôвъ принято зъ великою радостію до вѣдомости въ цѣлôй монархіи, бо розходить ся тутъ дѣйстно не о пôдвысшене податкôвъ лишь о пôльгу для тыхъ, що були доси найбôльше оподаткованй.

Переглядъ политичный.

Въ суботу закôнчила ся зимова сесія Рады державнои, котра тревала вôдъ 8 сѣчня и на котрôй вôдбуло ся 25 засѣдань. Найважнѣйши справы, яки на сѣй сесіи залагоджено, то заключене угодъ торговельныхъ и законы о податку біржевôмъ и запомозѣ для Товариства пароходнои плавбы по Дунаю. Заразъ по Великодныхъ святахъ збере ся Рада державна знову, а на порядку дневнôмъ стане перше читане проекту закона о реформѣ податкôвъ. На жадане консерватистôвъ въ порозумѣню зъ лібералами постановила президія Палаты не передавати предложень въ короткôй дорозѣ комісіи податковôй. Комісія та буде збôльшена о 12 членôвъ и буде числити 36 всѣхъ членôвъ. Въ середу наступить и закрыте Палаты панôвъ.

Вѣденьска ґазета урядова оголосила законъ о пôльгахъ при будовѣ новыхъ помешкань для робôтникôвъ.

Є. Вел. Цѣсарь призволивъ на утворене двохъ новыхъ посадъ при школахъ реальныхъ въ Краковѣ и Львовѣ для учителѣвъ ґеометріѣ начерковои и математики. Посады ти будуть обсаджени зъ початкомъ шкôльного року 1893/94.

На радѣ обохъ міністрôвъ фінансôвъ, австрійского и угорского, ухвалено скликати анкеты для управильненя валюты на 8 марта и розôслати членамъ тыхъ анкетъ квестіонарь зъ вôдповѣдными пытанями. Обѣ анкеты будуть складати ся зъ 12 до 15 членôвъ. Fremdenblatt довѣдуесь зъ добре поинформованого жерела, що ґубернаторомъ австро-угорского, банку мае стати Кавцъ, професоръ університету въ Будапештѣ и віцеґубернаторъ тогожь банку.

Зъ Петербурга доносять до Pol. Corr., що царь и цариця мають въ половинѣ марта выѣхати зъ Гатчины до Криму, абы тамъ вôдвѣдати недужого кн. Юрія. Въ Криму перебуде царска пара бôльше якъ мѣсяць а вôдтакъ поѣде до Даніѣ на золоте весѣле даньскои пары королевскои.

Криза въ францускôмъ кабінетѣ зробила въ Россіи пригнетаюче враженѣ, и праса російска досыть выразно то зазначуе. Journ. de St. Ptbg каже, що криза выбухла може несподѣвано, але становище радикалôвъ було чей звѣстне. Одного лишь не можна було сподѣвати ся, а то того, що правиця буде спôльно поступати зъ радикалами. „Нов. Время“ каже, що криза ворогамъ Францiѣ есть на руку. Не моглижь Клемансо и Касанякъ надъ тымъ застановити ся? Въ Петербурзѣ выкликала криза въ францускôмъ кабінетѣ таки немале занепокоене.

Зъ Парижа доносятъ, що енцікліка папска до епіскопôвъ и прочого клиру якъ и до всѣхъ католикôвъ францускихъ зробила тамъ сензаційне враженѣ, позаякъ въ нѣй признае ся выразно законнôсть републики.

Ситуація, вытворена кризою въ кабінетѣ, выкликала въ Франціи великій заколотъ и нѣхто не знае нинѣ сказати, чимъ та криза закôнчить ся. Лишь то уважають за рѣчь певну, що Констанъ не вôйде вже до нового кабінету а то зъ причины свого антаґонізму супротивъ Фрейсінета и конфлікту зъ Льоромъ. Въ послѣднôй хвили вырынула кандидатура бувшого президента палаты послôвъ Меліне на президента кабінету.

Въ Римѣ выбухли велики непокоѣ серед робôтникôвъ, що не мають нѣякои роботы. Въ мѣстѣ есть таке занепокоене, що день и нôчь ходять улицями патрулѣ войскови. На передмѣстяхъ позамыкано часть домôвъ. Склепôвъ юбілерскихъ стережуть аґенты полiцiйни а мостôвъ на Тибрѣ войско. Богато робôтникôвъ, що працювали при реґуляціи Тибру и палатѣ справедливости, застрайкувало. Богато робôтникôвъ арештовано а многихъ выдалено зъ мѣста.

Въ Лісбонѣ арештовано бувшого міністра фінансôвъ Кортеза. Арештоване се стоить въ звязи зъ справою банку люзитаньского.

Новинки.

Львôвъ дня 10 (22) лютого.

— **Громадѣ Боринпчѣ** въ повѣтѣ бобрецкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь на будову школы 100 зр. запомоги.

— **Асентерунки въ Галичинѣ** въ районѣ львôвского XI корпуса вôдбудуть ся въ сѣмъ роцѣ: до 15 полку въ Скалатѣ вôдъ 2 до 12 марта, Збаражи вôдъ 14 до 22 марта, Теребовли вôдъ 24 до 31 марта, Тернополи вôдъ 1 до 14 марта и въ Микулинцяхъ вôдъ 16 до 22 марта; до 24 полку въ Коломыѣ вôдъ 1 до 19 марта, Косовѣ вôдъ 21 марта до 1 цвѣтня и въ Снятинѣ вôдъ 2 до 12 марта; до 30 полку въ Сокали вôдъ 1 до 14 марта, въ Жовквѣ 16 до 26 марта. Львôвъ (мѣсто) вôдъ 1 до 15 марта, Львôвъ (повѣтъ) 16 марта до 5 цвѣтня, до 55 полку въ Бучачи вôдъ 14 до 16 марта, въ Подгайцяхъ вôдъ 18 до 30 марта, въ Бережанахъ вôдъ 1 до 12

У церквѣ же тогдѣ, якъ Татаре та Турки нападали, неразъ крыли ся люде ти, що не могли втечи въ лѣсъ, або печеры. И неоденъ громадянинъ згинувъ тамъ невинною смертю. Татаре ограбили еѣ кôлька разôвъ. Не була она богата, та всежь и въ нѣй найшлось дещо маетку, срѣбла та золота. Все те погани бісурманы забрали. И про дзвôнъ розповѣдавъ старенькій паламарь — а вôнъ чувъ се вôдъ свого дѣда — що его хотѣли разъ Татаре забрати. Вже спускали его шнурами на землю, а вôнъ якъ гримне на землю—вôдъ разу пять Татаръ забивъ. А самъ не розбивъ ся. Татаре налякались и втекли.

Давни часы! Теперь увôйшовши до церковцѣ нѣкому и на думку не прийде, якъ ту люде мучились, гинули, якъ ту бісурмане господарили, мовь не у святини. Оденъ лишь образъ св. Миколая мае свѣдчити про се. Вôнъ на дощцѣ мальованый висить на стѣнѣ. Такъ въ поперекъ лиця у него шрамъ, мовь хто сокирою зарубавъ. И зновъ про него казавъ паламарь, що вже звышь пятьдесять лѣтъ служивъ при церквѣ, що то Татаринъ мечемъ его затявъ и зъ того часу лице святого посумнѣло, стало суворе.

Триста лѣтъ! Кôлько людей за той часъ у тôй церковци хрестило ся, вѣнчалось, кôлько лежало на марахъ. А якъ бы такъ усѣхъ тыхъ, що тутъ ходили молитись, зôбрати, — яка бы то була громада! А такъ поколѣне за поколѣнемъ вымирае, часы инши, люде инши настають.

На майданѣ, на котрôмъ стояла стара церква, було колись кладовище. Теперь якъ копали ровы на фундаменты пôдъ нову церкву, то выкопали кôльканацять чашокъ, богато костей, куснѣ одежи, фелонôвъ, домовинъ. Все те зложили разомъ у скриню и поховали на тôмъ же кладовищи въ однôй ямѣ. Нѣхто надъ тыми чашками не заплакавъ, не засумувавъ, — поховали и забули. Все минае....

И старенька церковця мае минути ся. За тѣсна она вже для громады, похилилась. Хочь пôдлоги еѣ та стѣны здорови, та переставляти еѣ нема що, все буде тѣсна. И ѣй треба забратись зъ того мѣсця, де тôлько лѣтъ стояла. Здавалось, що ясенѣ, котри еѣ обняли своимъ галуземъ, не пустять еѣ зъ помѣжь себе та ще довги вѣки будуть хоронити вôдъ бурѣ и тучѣ, не дадуть мокнути на дощи. Та рука людска сильнѣйша: не встояти церковци и ясенямъ передъ нею.

Ясенѣвъ нѣхто не думавъ рубати. Они були таки груби та роскôшни, що задля нихъ и нову церкву ставили не такъ, якъ бы було лѣпше; жалували ихъ стинати. Они мали лишитись и дзвôнъ мавъ ще довго дзвонити, лише церковця и дзвôнниця мали забратись. Поки нова буде готова, то у старôй правили ще службу Божу.

Старенькій, вôсѣмдесятьлѣтный паламарь Петро, згорбленый та сивый, якъ голубъ, не чувъ у собѣ спокою, вôдъ коли почали ставити нову церкву. Вôнъ служивъ бôльшу половину свого вѣку при церквѣ и вже на старости лѣтъ не мôгъ нѣ дзвона розмахати, нѣ свѣчки вдержати у тремтячихъ рукахъ; та не покидавъ свого занятя, зъ котрымъ зживъ ся. Дзвонити казавъ свому внукови, а самъ уже якъ мôгъ, такъ послугувавъ панъотцеви та пильнувавъ порядку въ старôй церквѣ. Знавъ вôнъ у нѣй кождый дыль, кождый сучокъ у стѣнѣ, кожду дошку въ пôдлозѣ. Вôнъ знавъ, де тая шпара, що нею часомъ дôставались воробцѣ у церкву, и де тая ямка, що зъ неи неразъ мыши выходили та гинули въ лапцѣ, наставленôй паламаромъ, и де павуки найчастѣйше свои сѣти снують. Про кождый образъ вмѣвъ вôнъ щось розказати; знавъ, хто его справивъ и коли. Куды ступивъ, всюды бачивъ слѣды своеѣ працѣ. Лискучій свѣчникъ, що висѣвъ по серединѣ церквы на шнурѣ, причѣпленôмъ въ бани, ти лѣхтарѣ зô свѣчками, ти почорнѣли образы, кадильницѣ, иконостасъ — кôлько разôвъ вôнъ ихъ чистивъ, змѣтавъ, обтиравъ, мивъ, якъ що треба було!

Теперь до новои церквы мають справити и нови образы и нови свѣчники, чашѣ, все вôдповѣдне до величавои церквы. Въ нѣй уся обстава зô старои церквы мало придалась

цвѣтня, въ Рогатинѣ вôдъ 1 до 12 марта, въ Бôбрцѣ вôдъ 14 до 24 марта, въ Перемышлянахъ вôдъ 26 марта до 7 цвѣтня, до 58 полку въ Городенцѣ вôдъ 1 до 12 марта, въ Товмачи вôдъ вôдъ 14 марта до 26 марта, въ Станіславовѣ вôдъ 1 до 15 марта, въ Богородчанахъ вôдъ 16 до 23 марта, въ Надвôрной вôдъ 26 марта до 5 цвѣтня; до 80 полку въ Золочевѣ вôдъ 1 до 19 марта, въ Камѣнцѣ струм. вôдъ 21 марта до 5 цвѣтня, въ Бродахъ вôдъ 7 до 28 цвѣня; до 95 полку въ Залѣщикахъ вôдъ 1 до 5 марта, въ Товстôмъ вôдъ 7 до 10 марта, въ Чортковѣ вôдъ 12 до 22 марта, въ Гусятинѣ вôдъ 1 до 12 марта, въ Борщевѣ вôдъ 14 до 22 марта и въ Мѣльници вôдъ 24 до 31 марта. Въ районѣ перемыского X корпуса: до 9 полку въ Стрыю вôдъ 1 до 8 марта, въ Сколѣмъ вôдъ 10 до 15 марта, въ Николаєвѣ вôдъ 17 до 19 марта, въ Жидачевѣ вôдъ 21 до 31 марта, въ Калуши вôдъ 2 до 12 марта, въ Рожнятовѣ вôдъ 14 до 16 марта, въ Долинѣ вôдъ 18 до 22 марта, въ Болеховѣ вôдъ 24 до 29 марта; до 10 полк у въ Перемышли вôдъ 1 до 12 марта; въ Кривчи вôдъ 14 до 16 марта, въ Дыновѣ вôдъ 18 до 21 марта, въ Березовѣ вôдъ 23 марта до 8 цвѣтня, въ Вирчи вôдъ 4 до 9 цвѣтня, въ Добромили вôдъ 11 до 14цвѣтня; до 45 полку въ Устрикахъ долѣшныхъ вôдъ 2 до 9 марта, въ Лѣську вôдъ 11 до 19 марта въ Коросиѣ вôдъ 21 марта до 2 цвѣтня, въ Рымановѣ вôдъ 4 до 8 цвѣтня, въ Сяноцѣ вôдъ 11 до 26 цвѣтня; до 77 полка въ Дрогобичи вôдъ 2 до 19 марта, въ Самборѣ вôдъ 21 марта до 2 цвѣтня, въ Старôмъ-мѣстѣ вôдъ 4 до 12 цвѣтня, въ Турцѣ вôдъ 14 до 27 цвѣтня; до 89 полку въ Рудкахъ вôдъ 1 до 10 марта, въ Городку вôдъ 1 до 5 марта, Яновѣ вôдъ 7 до 10 марта, Мостискахъ вôдъ 12 до 19 марта, Судовôй Вишни вôдъ 21 до 26 марта, Яворовѣ вôдъ 28 марта до 2 цвѣтня, Краковци вôдъ 4 до 8 цвѣтня, Равѣ рускôй вôдъ 11 до 30 цвѣтня; до 90 полку въ Лежайску вôдъ 31 марта до 6 цвѣтня, Ярославѣ вôдъ 1 до 16 марта, Чесановѣ вôдъ 18 до 22, марта, Любачевѣ вôдъ 24 марта до 2 цвѣтня.

— **Розвязанє громадскои Рады въ Долинѣ.** Въ мѣстѣ Долинѣ, якъ се выкрыла выделєгована зъ рамени краєвого Выдѣлу специяльна комісія, запанували въ тамошнôй громадскôй Радѣ такъ великѣ непорядки та неладъ, що краєвый Выдѣлъ мусѣвъ предложити Є. Екс. п. Намѣстникови внесенє, розвязати тамошну громадску Раду и заименувати правительственного комісаря до веденя тымчасовои управы мѣста.

— **Выстава будôвельного промыслу у Львовѣ.** мае вôдбути ся въ дняхъ вôдъ 30 серпня до 20 вересня 1892 р. Є. Ексц. п. міністеръ Ґавчь призволивъ на ужите до тои выставы будынку політехніки и прирѣкъ, що въ виставѣ тôй возьмуть участь школы промысловѣ и токарскѣ, а президентъ державныхъ зелѣзницъ, дръ Билиньскій, обѣцявъ обнизити тарифу перевозову для предметôвъ пересыланыхъ на выставу. Суть такожь выгляды на одержанє правительственныхъ медалѣвъ для преміованя выставцѣвъ. Для робôтникôвъ и ученикôвъ вступъ буде вôльный. Стале бюро выставцѣвъ буде мѣстити ся въ льокали Товариства політехнічного. Цѣлею выставы є представленє теперѣшного стану продукціѣ промыслу будôвельного а) въ напрямѣ поступового выробу знаныхъ и новыхъ матеріялôвъ будôвельныхъ и выконуванє робôтъ та уладженъ будôвельныхъ; б) въ напрямѣ проєктованя будôвель публичныхъ и приватныхъ. До участи въ выставѣ припущенѣ будуть попри краєвѣ такожь и позакраєвѣ фірмы. Выставовый комітетъ ухваливъ запросити Є. Ексц. п. Намѣстника ґр. Баденіого на протектора выставы, а на почестныхъ предсѣдателѣвъ Є. Ексц. краєвого Маршалка кн. Санґушка, Е Ексц. ґр. Володим. Дѣдушицкого, президентôвъ мѣста Львова и Кракова и ректора політехніки п. Скибиньского.

бы. Она буде ясна, весела, высока, простора, то й потребуе новои одежи. До неи вже й молодого паламаря мають на примѣтѣ....

А та старенька церковця неясна, низька, похилена, якъ и еѣ довголѣтный паламарь Петро. Вôкна въ нѣй малѣ, престолъ малый, иконостасъ малый, хоръ трохи не валить ся, пôдпертый стовпами. Якъ увôйдешь за дня, то мовь у темницю впадешь, нѣчого зпершу не бачишь. А тамъ уже, якъ засвѣтить паламарь, то й повеселѣйшає. Святѣ на образахъ наче лиця свои розъяснять, привѣтно дивлять ся на побожныхъ громадянъ. Правда, якъ неразъ глôтно въ церквѣ, то душно такъ, що встояти трудно, та паламарь уже привыкъ до старои церквы, прилягъ душею до неи, — ему въ нѣй було добре.

Вôнъ бувъ побожный, дуже побожный, та якось нерадо дививъ ся, якъ уже дахъ клали на нову церкву, якъ стѣны лѣпили, якъ бѣлили, давали пôдлоги, а далѣ и маляря и рѣзьбаря закликали.

(Конець буде.)

— **Огонь въ склепѣ.** Въ пятницю вечеромъ повставъ огонь въ склепѣ живыхъ цвѣтôвъ фірмы „Качиньскій и Волиньскій", при пляцу Маріяцкôмъ ч. 3. котрый однакъ удало ся прибувшôй сейчасъ сторожи огневôй здушити. При гашеню огню выбито выставову шибу и знищено деякѣ цѣннѣ цвѣты такъ, що шкода выносить около 400 зр.

— **Самоубійство зъ любови.** Петро Войтовичь, челядникъ бляхарскій, стрѣливъ вчера вечеромъ около 9 год. чотири разы до себе въ груди, въ намѣрѣ вôдобрати собѣ житє зъ жалю, що дѣвчина, въ котрôй вôнъ любивъ ся, повѣнчала ся въ суботу зъ другимъ. Тяжко раненого вôдставлено до шпиталю.

— **Фальшôвники 20-крейцарôвокъ.** У Вѣдни, подôбно якъ и у насъ, курсує ще вôдъ вересня множество фальшивыхъ 20-крайцарôвокъ срѣбныхъ, котрѣ такъ зручно пôдробленѣ, що годѣ ихъ розпôзнати. Они робленѣ зъ мѣшанины цины зъ антімономъ и лишь по тôмъ ихъ пôзнати, що они бôльше сивѣ якъ бѣлѣ, въ пальцяхъ нѣбы товстѣ и дають ся легко вôгнути. Сими днями прихопила вѣденьска поліція фальшôвникôвъ тыхъ грошей, котрѣ пускали ихъ въ курсъ, въ великôй масѣ. Суть то два кельнеры Штенґель и Таміоццо, челядникъ шевскій Штефель и робôтниця Гумпенштедтеръ. Рôвночасно прихоплено ще одну женщину, котра казала, що лише що приѣхала зъ Угорщины, а при котрôй знайдено дуже богато фальшивыхъ двацятокъ.

— **Въ справѣ убійникôвъ дѣвчатъ,** Франца и Розаліѣ Шнайдерôвъ у Вѣдни доносять, що просьбы ихъ о помылуванє не выслухано и они вже незадовго будуть покаранѣ смертію.

— **Мадярскій способъ аґітаціѣ выборчои.** Кандидатъ на посла зъ округа выборчого Араніошъ Маротъ, кн. Артуръ Одескальки, придумавъ знаменитый способъ аґітаціѣ. Вôнъ казавъ зробити 600 паръ чобôтъ и роздавъ по одному чоботови помѣжь выборцѣвъ обѣцюючи, що кождый, хто зъ нихъ буде на него голосувати, дôстане по вôдданю голосу ще другій чобôтъ до пары. Хто хотѣвъ мати пару новыхъ чобôтъ, мусѣвъ очевидно вôддати голосъ на проворного кандидата.

— **Загадочне самоубійство.** Въ Истріи, коло мѣсцевости Пісіно, выскочивъ зъ поѣзду, идучого зъ Діваки до Полѣ, якійсь молодый мужчина и, тяжко покалѣчивши ся, мавъ ще на стôлько силы, що заволôкъ ся до вôддаленои о кôлькадесять метрôвъ пропасти и кинувъ ся до неи та тамъ погибъ. Доси справджено лише, що самоубійникъ походивъ зъ Кракова.

— **Снѣжнѣ замети.** Зъ Парижа доносять, що въ цѣлôй Франціи уставъ рухъ зелѣзничный задля страшенныхъ снѣговыхъ заметей. Такожь и въ Віртемберґіи упали великѣ снѣги. Поѣздъ идучій зъ Вѣдня до Праги мусѣвъ стануги середъ замети.

— **Ватажко на вôдставцѣ.** Зъ Атинъ доносять, що ватажко турецкихъ розбишакôвъ, ославленый Атанасъ, котрый свого часу напавъ бувъ пôдъ Черкеской на поѣздъ зелѣзницѣ, що ѣхавъ зъ Константинополя до Адріянополя, и обрабувавъ его та взявъ кôлькохъ людей въ неволю, а вôдтакъ зажадавъ за нихъ великого окупу, пошовъ вже въ вôдставку. Вôнъ купивъ собѣ коло мѣста Лярісы въ Тесаліи ґрунтъ и сидить тамъ теперь спокôйно по трудахъ свого бурливого житя.

— **Приятель султана Мурада.** Въ Атинахъ померъ 12 с. м. урядникъ вôдъ зелѣзницѣ, Клеантосъ Скаліері, чоловѣкъ, котрый колись въ Константинополи гравъ велику ролю. Скаліері походивъ зъ доброи грецкои родины и бувъ за молодыхъ лѣтъ товаришемъ принца а пôзнѣйше султана Мурада. Скаліері бравъ участь въ заговорѣ противъ султана Абдулъ-Азіса и разомъ зъ другими товаришами довѣвъ до того, що Абдулъ Азіса скинено зъ престола, а Мурада оголошено султаномъ. Въ ту пору настали були добрѣ часы для Скаліерого и вôнъ ставъ бувъ найпершимъ любимцемъ султана. Але Мурадъ не довго панувавъ и на его мѣсце наставъ теперѣшный султанъ Абдулъ Гамідъ, а Мурада замкнено въ вязници. А що у Турковъ пôсля стародавного звычаю не може двохъ султанôвъ жити рôвночасно, то всѣ сподѣвали ся, що Мурада зглядить незадовго зъ свѣта Скаліері и другѣ его товаришѣ зробили знову заговôръ, абы Мурада увôльнити. Они поперебирали ся за жѣнки и хотѣли дôстати ся до увязненого султана, але заговôръ выкрыто и богато заговôрникôвъ щезло въ однôй хвили, безъ слѣду. Лишь кôлькомъ, а межи ними и Скаліерому удало ся утечи. Вôнъ перенѣсъ ся вôдтакъ до Атинъ, де теперь померъ въ 55-ôмъ роцѣ житя.

— **Проворнôсть юбілера.** Въ Ню-Йорку отворивъ недавно оденъ юбілеръ склепъ зъ золотыми и другими дорогоцѣнными рѣчами, а щобы якъ найбôльше звернути увагу людей на свôй склепъ, впавъ ось на яку гадку. Вôнъ выставивъ въ вôкнѣ два діяманты а коло нихъ поставивъ карточку, на котрôй було выписано великими буквами: „Котрый зъ нихъ правдивый?" Люде зацѣкавленѣ сими словами почали громадно заходити до юбілера та розпытувати его, котрый зъ тыхъ діямантôвъ правдивый, а многи у него дещо й куповали. Юбілеръ не бувъ бы звабивъ до себе хочь бы и самымъ „Когъ-і-норомъ" тôлько людей, якъ сими кôлькома словами; а однакожь була то лишь проворнôсть юбілера, бо оба діяманты були правдивѣ.

✝ Посмертнѣ вѣсти.

— **О. Айталъ Ґадзиньскій,** почетный крилошанинъ и парохъ въ Голосковѣ коло Отиніѣ, ювилятъ, померъ дня 18 с. м. въ 80-ôмъ роцѣ житя. Вѣчня ему память!

— **Померли:** У Львовѣ, Іосифъ Джевицкій, професоръ школы реальнои, померъ въ 45-ôмъ роцѣ житя; Тадей Квятковскій, емеритованый учитель и дієтарь львôвского маґістрату, померъ нагло въ лазни Духиньского; въ Милятичахъ: Емілія Солска, жена учитела и учителька ручныхъ робôтъ жѣночихъ, померла на тифусъ плямистый.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 22 лютого. Станъ здоровля Архікняг. Маріѣ Валеріѣ есть вдоволяючій; запаленє легкихъ зачинає уступати.

Пештъ 22 лютого. Вчера рано приѣхавъ тутъ Є. Вел. Цѣсарь. На привѣтну промову бурмістра, котрый выказавъ глубоке сочувство жителѣвъ зъ причины сумныхъ пригодъ и выпадкôвъ недуги въ цѣсарскôй родинѣ, вôдповѣвъ Є. Вел. Цѣсарь, що Архікняг. Марія Валерія и Архікн. Францъ Сальваторъ мають ся, Богу дякувати, значно лѣпше.

Петербургъ 22 лютого. Заповѣданый вже кôлька разôвъ заказъ вывозу вôвса мае появити ся вже сими днями. Заказъ той буде однакожь обмежати ся лишь на тыхъ 10 міл. пудôвъ, що суть на складахъ въ портахъ Балтійского моря.

Парижь 22 лютого. Позаякъ радикалы не хотять пôдпирати Рібота, а безъ нихъ републиканьска бôльшôсть есть неможлива, то президентъ не поручить Ріботови утвореня нового кабінету. Зъ другои знову стороны не хотять анѣ Фрейсіне анѣ Буржоа обняти президентуры въ радѣ міністрôвъ.

Поѣзды зелѣзничѣ.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходять:

8·31 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя.
3·10 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова, и Стрыя.
11·12 п. особ.: зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.
6·17 п. особ.: зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова.
1·22 п. особ. **7·23** п. посп.: зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина.
11·22 п. особ.: зъ Коломыѣ, Саніславова и Гусятына.
7·50 п. мѣш.: зъ Равы Рускои.
3·46 п. мѣш.: зъ Сокаля и Белзця.
Зъ Кракова: о 8·50 п. особ., о 4·03 п. посп., о **7·15** п. мѣш. и **9·28** п. посп.
Зъ Пôдволочискъ на Пôдвамче: о **2·38** п. мѣш., о **2·08** п. пос. и о **7·01** (часъ львôвскій) п. особ.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Газеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвіка Пльона.

HOTEL IMPERIAL.

Нынѣшнымъ маємо честь завѣдомити Почтенну Публику, що урядилисьмо новый готель о 80-ти комнатахъ въ палатѣ колєѣ державнои

при улици 3-го мая ч. 3, п. н.:

Hotel Imperial

и въ днемъ 6 лютого 1892 вôддалисьмо до ужитку публичного.

Комнаты уряджені зъ найбôльшимъ комфортомъ. — Реставрація пôдъ власнымъ зарядомъ въ готелю.

Комнаты вôдъ 80 кр.

Дякуючи за дотеперѣшнѣ взгляды въ готелю центральнôмъ, поручаємо ся и теперь дальшимъ ласкавымъ взглядамъ.

Зъ глубокимъ поважанємъ

31 ЯНОВИЧЪ и СТРѢЛЬЧУКЪ.

ПРИГОТОВЛЕНЄ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. войсковѣ школы

починає ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперед проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ женѣ и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

16 елєгантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѣ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

ВСЯКИ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадnои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4$\frac{1}{2}$% листы гіпотечнѣ.	**4**% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнѣ преміованѣ.	**5**% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѣ безъ преміи.	**4**$\frac{1}{2}$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4$\frac{1}{2}$% листы Тов. кредитового земс.	**4**$\frac{1}{2}$% пожичку пропінаційну угорску.
4$\frac{1}{2}$% листы Банку краєвого.	
4$\frac{1}{2}$% пожичку краєву галицку.	

4% угорскѣ Облигаціи индемнизаційнѣ,

котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ **выльосованѣ, а вже платнѣ мѣсцевѣ** паперы цѣннѣ, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно** замѣсцевѣ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 2

Австрійско-угорска

FINANZ-KUNDSCHAU

Признанє, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовѣ и господарскѣ обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новой своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладає побôльшенє обему, **высокôсть предплаты** зôстає **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаємо знайти бôльше розповсюдненє.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѣ змѣстомъ числа **1 зр.**

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11.

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллєра

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.